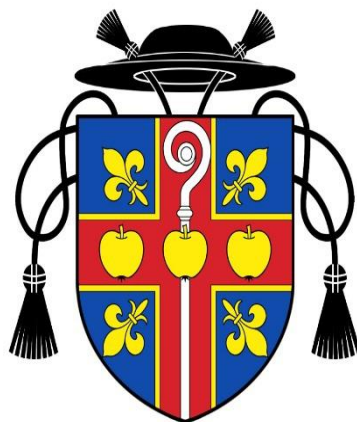

Farní list 145

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„On očistí naše svědomí.“

(Žd 9,14)

Tříkrálová sbírka

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Únor 2023:

- **Úmysl papeže:** *Modleme se, aby se farnosti žijící v opravdovém společenství stávaly stále více komunitami víry, bratrství a pohostinnosti vůči těm nejpotřebnějším.*
- **Národní úmysl:** *Modleme se, aby mezinárodní synodální setkání v Praze přispělo k nalézání Boží vůle pro místní církve v Evropě.*
- **Farní úmysl:** *Za dobrý průběh přípravy oprav farního majetku.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

možná jste si všimli, že poslední dobou některé úvodníky (v časové tísní) napůl „recyklují“ z těch rok starých. Omlouvám se za to. Tentokrát budu originálnější, i když hned první oddíl moc veselý nebude. Ale vydržte, dál to bude radostnější.

Smutné výročí

Letošní únor s sebou přináší více smutných výročí. Tím nejsmutnějším je zřejmě rok od začátku invaze Ruska na Ukrajinu. My na Západě a možná i na celém globálním Severu jsme, mám ten dojem, čím dál více zapomínali na to, že nežijeme v ráji. Že svět, ve kterém žijeme, je poznačen hříchem. Že příští dny, týdny, měsíce,

roky, desetiletí či staletí nemusejí být nutně lepší a lepší a ještě lepší. Všelicos neblahého jsme si zvykli nevidět a přehlížet. Ať už v našich vlastních životech nebo v životech našich blízkých nebo v okolním světě. Hlavně, když nám rostla ekonomika a zvyšovaly se reálné příjmy. Biblicky řečeno nám „ztučnělo srdce“.

Jenže ďábel je prostě vrah a lhář a rozdělovač – staví lidi proti někomu nebo něčemu. Staví lidi proti Bohu, proti stvoření, proti sobě samým i proti druhým lidem. A nejen jednotlivé lidi, ale i celé národy.

Jistě všichni chceme žít ve světě, který je alespoň jakžtakž bezpečný. To má ale řadu podmínek. Mimo jiné tu, že napadený má nejen právo na sebeobranu, ale také nemůže zůstat osamocený, ostatní se ho musí zastat. „*Nesmíš být netečný*“ (Dt 22,3). Toto méně známé přikázání se netýká jenom ztracených věcí, či zvířat, jak by se někomu mohlo zdát z bezprostředního kontextu onoho biblického místa. Týká se všech oblastí našeho života a je určitým doplněním onoho známějšího: „*Miluj bližního svého jako sám sebe*“.

Zákaz netečnosti platí jak pro jednotlivce, tak pro stát. Zároveň bychom měli mít na zřeteli ještě hlubší duchovní rovinu: modleme se za mír, modleme se za obrácení jak těch, kdo válku rozpoutali, tak i těch, kdo ji tak či onak přizívají.

Určitý pokoj bychom mohli čerpat z toho, že Bůh je jistě na straně míru a na straně napadených a nevinných a rozhodně není nečinný. Hezky to vyjadřuje žalmista v Žalmu 46 (verše 9-11):

„Pojďte, pozorujte Boží skutky, které učinil k úžasu země.

Zamezuje války až po samé hranice světa, láme luky, přeráží oštěpy a štíty pálí ohněm.

Přestaňte a uznejte, že já jsem Bůh, převyšuji národy, převyšuji svět.“

Začátek postní doby

Jelikož máme letos Velikonoce poměrně brzy, připadne nám Popeleční středa a s ní i začátek posvátné postní doby už na 22. února.

Obrácení vede ke společenství

Chtěl bych si tu všimnout jednoho aspektu postu, který souvisí s ekumenismem, synodalitou i s tím, co prožívá celá naše společnost. Jedním z projevů skutečného obrácení je totiž ztráta iluzí o vlastní (téměř-)vševědoucnosti a všemohoucnosti a soběstačnosti. Obrácený člověk si naopak uvědomuje, že má svoje limity a při hledání svojí životní cesty potřebuje pomoc druhých. A pozor: i *společně hledáme cestu* – jako farnost, jako církvev, jako křesťané, jako společnost, jako lidstvo.

V posledních letech jsme vystaveni různým krizím. Ani se mi tu nechce je všechny vyjmenovávat. Stejně bych nejspíš na nějakou zapomněl. Každopádně z krizí potřebujeme hledat a najít cestu. Nikdo neuspěje jako jednotlivec, musíme spolupracovat, hledat cestu ven společně a být ochotni se něčeho zříci. Je důležité druhým naslouchat. Nemusíme s nimi souhlasit, a někdy bychom ani neměli, ale stojí za to přemýšlet o tom, co a proč nám říkají. V neposlední, možná spíše v první řadě, bychom také měli naslouchat tomu, co nám říká Bůh, zvláště pak co čteme v Božím slově.

Pamatujme na ty nejzranitelnější

K postní době patří tradičně kající skutky: modlitba, půst a almužna. Modleme se, zkusme si něco odříci a pokusme se to vymyslet tak, abychom zároveň pomohli těm nejzranitelnějším. Nejslabší, nejzranitelnější jsou ti, kdo nemají hlas. Zkusme na ně pamatovat. Modleme se za to, abychom se pro ně něčeho dokázali zříci.

Když se necháme inspirovat Duchem svatým, můžeme společně budovat lidštější svět. Pokud ale o lidštější svět budeme usilovat jen ze svých vlastních sil, pak myslím, sami sebe odsoudíme k jalovému aktivismu nebo v horším případě v dobrém úmyslu napácháme více škody jak užitku.

Nedávno mne v této souvislosti zaujalo hnutí Mary's Meals. Věděl jsem o něm samozřejmě již dříve. Ale toto hnutí představuje nádhernou ukázkou, jak lidé, kteří naslouchají Bohu, dokážou najít řešení krize

(v daném případě hladu a nedostatečného vzdělávání dětí) a jak Bůh tomuto řešení – promiňte mi ten výraz – fandí.

A jeden dobrý příklad pomoci potřebným ze začátku ledna

Tím dobrým příkladem míním Tříkrálovou sbírku. A to hned ve dvou ohledech. Jednak v tom, že se v naší farnosti dalo dohromady celkem jedenáct skupinek koledníků, ochotných sbírce věnovat něco ze svého času. A dále v tom, že letošní výnos byl nejen rekordní, ale dosavadní rekord z roku 2020 jsme překonali o téměř 28 %. Všem koledníkům i dárcům bych tu chtěl ještě jednou poděkovat za jejich bohubilé jednání.

Většina z vás už si asi výsledky sbírky přečetla na webu naší farnosti. Přesto si je zde dovolím zopakovat.

Datum konání:	7. ledna 2023
Obec (část)	Výnos
Buková	12240
Poděšín	22352
Nížkov (bez Bukové a Špinova)	57051
Nížkov (s osadami)	70891
Rosička	4350
Špinov	1600
Sirákov	19751
Celkem	117344

Přeji všem pokojný a inspirativní začátek doby postní

P. Zdeněk Sedlák

ÚNOR

- ⇒ 2. 2. (čtvrtek) – svátek Uvedení Páně do chrámu od 17 hod. adorace za nová kněžská a řeholní povolání; při mši sv. žehnání svící
- ⇒ 3. 2. (1. pátek) - pastorence nemocných (Nížkov); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření
- ⇒ 5. 2. (neděle) – farnost Sebranice u Litomyšle pořádá od 16 hod. seznamovací odpoledne pro nezadané 25-45 let (více na www.farnostsebranice.cz)
- ⇒ 6. 2.-10. 2. – farář na exerciciích; v naléhavých věcech se obračejte na zastupujícího kněze; v pátek 10.2. již bude večerní mše svatá
- ⇒ 11. 2. (sobota) – nezávazná památka Panny Marie Lurdské; Světový den nemocných
- ⇒ 11. 2. (sobota) – setkání dětí na faře od 14 hod.
- ⇒ 16. 2. (tentokrát mimořádně až 3. čtvrtek) – pastorence nemocných v Bukové
- ⇒ 17. 2. (3. pátek) – pastorence nemocných v Sirákově a Poděšíně; v 18:30 hod. na faře setkání pastorační rady a ekonomické rady farnosti
- ⇒ 18. 2. (sobota) – Oblastní setkání charismatické obnovy; v naší diecézi se koná od 9 hod. v Hradci Králové. Informace a přihlášky na www.spolecenstvi-echad.cz.
- ⇒ 18. 2. (sobota) – misijní klubko od 15 hod.
- ⇒ 19. 2. (neděle) – sbírka na Svatopetrský halěr; od 16 hod. ekumenická bohoslužba ve farním kostele sv. Mikuláše v Nížkově
- ⇒ 22. 2. – Popeleční středa – začátek postní doby
- ⇒ 25. 2. (sobota) – setkání dětí na faře od 14 hod.
- ⇒ 25. 2. (sobota) – setkání mládeže na faře od 18 hod.

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ Postní duchovní obnova je v jednání
- ⇒ 20. 3. (pondělí) – (z neděle přeložená) slavnost sv. Josefa
- ⇒ 25. 3. – slavnost Zvěstování Páně

- ⇒ 2. 4. – Květná neděle
- ⇒ 7. 4. – Velký pátek
- ⇒ 9. 4. - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 23. 4. – 3. neděle velikonoční – nížkovská pouť
- ⇒ 20. 5. – Diecézní setkání dětí
- ⇒ 2. 6. – Noc kostelů
- ⇒ 1. 7.-4. 7. – Letní katechetický seminář – Janské Lázně
- ⇒ 1. 8.-6. 8. - Světové dny mládeže 2023 v Lisabonu (pro mladé ve věku 16-30 let)
- ⇒ 25. 11. – Diecézní setkání mládeže

❖ **Úklid fary:** 18. 2. Špatková

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... JE V POŘÁDKU PLAKAT

Vidím, jak usilovně se snažíš ovládat své srdce, a vím, že chceš, aby byl Tvůj život prostý zármutku a bolesti. Prosím Tě, aby ses o krok přiblížila ke svému nebeskému Otci a volala jsi ke mně, když Tě něco bolí. Dovol mi, abych Tě uzdravil. Vzpomínáš na mého vyvoleného, krále Davida? Volal ke mně ve svých obavách, zklamáních a hříchu a já jsem mu odpověděl.

Také Ty jsi má vyvolená a má dcera... a proto je v pořádku plakat. Nechci, abys předstírala, že Tvá bolest není skutečná. Právě pravda a slzy Ti přinesou svobodu, kterou chceš, abys poznala. Odevzdej mi tu část svého srdce, kterou mohu uzdravit jen já. Dovol svému nebeskému Tatínkovi, aby Tě ve Tvých slzách podržel.

S láskou

Tvůj Král, který Ti stírá slzy

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Dopis novomanželům

Dopis od Boha novomanželům začíná takto: „To já jsem vložil do tvého srdce lásku k ní. Chtěl jsem ji svěřit někomu, kdo by se o ni staral, ale chtěl jsem také, aby ona svojí krásou a vlohami obohacovala tvůj život. Proto jsem ve tvém srdci vzbudil lásku k ní. Byl to nejlepší způsob, jak ti říct: „Svěřuji ti ji.“ A když jsi jí řekl: „Slibuji ti, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost po celý život,“ bylo to, jako kdybys mi odpověděl, že ji s radostí přijímáš do svého života a hodláš se o ni starat. Od té chvíle už ji milujeme dva.

(Bruno Ferrero: Požehnání pro duši)

Okénko (nejen) pro seniory

11. únor Světový den nemocných

Den, kdy si církve připomíná zjevení Panny Marie v Lurdech, byl zvolen papežem Janem Pavlem II. Světovým dnem nemocných. Světový den nemocných je velkou připomínkou, abychom znovu objevili důležitou přítomnost trpících v křesťanském společenství a stále více hodnotili jejich cenný přínos. Prostému lidskému pohledu se bolest a nemoc mohou jevit jako absurdní skutečnosti: když se ale člověk dá osvětit světlem evangelia, dokáže vyhmátnout její hluboký spásanosný význam.

(Jan Pavel II.)

Ležel jsem několik dní v nemocnici

Poležel jsem si několik dní v nemocnici. Každý, kdo tam alespoň pár dní pobýval, ví, že nemocnice je tak trochu jiná realita. Svět ve světě. Platí tam trochu jiné zákonitosti, než „venku“. I čas tam plyne jinak. A také platidla tam také platí jiná – větší hodnotu, než zlato tam má spíše laskavost, vstřícnost a milé slovo (od blízkých, spolubydlících i od personálu). Člověk tam život vidí z jiného úhlu pohledu.

A víte, jaká je jedna z nejčastějších otázek, která zaznívá v nemocnici z úst pacientů? „Kdy už půjdu domů?“ Když jsem tuto otázku opakovaně slyšel od svých spolubydlících, uvědomil jsem si, že je to zásadní otázka i pro křesťany. My totiž také žijeme v podobné „nemocniční“ realitě. Náš onemocnělý svět je světem ve Světě. Nevíme, na jak dlouho tu ještě budeme. Každý ale máme postupně zrát a uzdravovat se ze svých (vnitřních) bolestí, zranění a nemocí. Také máme pomáhat v uzdravování druhým. A naše cesta Domů vede ve šlépějích Lékaře, který říká: „Vezmi každý den svůj kříž a následuj mne“ - vezmi vše to, co tě každodenně potkává a nereptej, nebrblej, nenadávej, neproklínej, ale jdi s tím v mých stopách až ke vzkříšení, protože já jsem Cesta.

Na tuto cestu se nemáme vybavovat nejrůznějšími krámy – jakýmkoliv „zlatem“. Domů si z toho totiž nedoneseme vůbec nic. Jediná investice, která je převoditelná do pokladu Nebeské banky, je investice naší lásky a laskavosti. Platit tam bude jen to, co (každodenně) děláme s láskou, každé dobré a laskavé slovo, každé odpuštění a smíření... Jak říká Abbe Pierre: „Život je trocha času, který nám byl dán, abychom se naučili milovat, a tak se připravili na setkání s Věčnou láskou.“

Přeji hodně světla a síly na cestě Domů, kde máme každý své připravené místo.

*Zdroj: www.pastorace.cz
Vybrala: Jana Vosmeková*

Inspirace ke svatosti

Svatá Josefina Bakhita

Kdy žila: 1869-1947

Liturgický svátek: 8. 2.

Stupeň slavení: připomínka

Patron: patronka katolické církve v Sudánu

V muslimské rodině kdesi v africkém Súdánu se narodila holčička. Už jako malé dítě pracovala na poli s ostatními, trhala plevel mezi úrodou. Jednoho dne však byla z pole unesena a prodána do otroctví. Otrokáři jí dali jméno Bakhita, šťastná.

Ještě mnohokrát byla Bakhita prodána, než se dostala k italskému konzulovi, Kalistu Legnanimu. Ten s ní jako první zacházel pěkně, nechoval se k ní ani jako ke zvířeti, ani jako ke zboží. Vzal ji s sebou do Itálie, když se na starý kontinent vracel po vypuknutí nepokojů v Súdánu. V Itálii se rozloučili, Legnani Bakhitu přenechal svému příteli Micheliemu.

Michelie měl novorozenou dceru a potřeboval někoho, kdo by se o ni staral, potřeboval chůvu. Opatrovatelkou se malé holčičce Michelieové stala Bakhita. Když rodina Michelieova odcestovala na delší dobu pryč, umístili dceru i s Bakhitou do katechumenického ústavu sester kanosiánek.

Bakhita tam poznala Boha. Od malička ho tušila ve světě kolem sebe, ale až tady a teď se s ním skutečně mohla potkat. Nechala se pokřtít a přijala jméno Josefina. Její svěřenkyně se navrátila ke své matce, která se z cest vrátila dříve, ale Bakhita v klášteře setrvala. Šest let po svém křtu složila sliby v Kongregaci svaté Magdalény z Canossy.

V klášteře vařila, vyšívala, dělala vrátnou, často se vracela ke křtitelnici a vzpomínala na svůj křest. Ten velice prožívala. Byl pro ni důležitější než vykoupení z otroctví. To byl ten pravý zlom v jejím životě. Nepřijala snad tenkrát přede všemi, že je Boží dcerou?

Se svou tmavou pletí se na ni dívalo okolí nedůvěřivě, ale ona byla laskavá, milá, že si ji ostatní oblíbili a začalo se jí přezdívat Africký květ a Šťastná sestra. Tak se její jméno otrokářů přeci jen naplnilo. Nebýt otroctví, nikdy by neskončila v klášteře, ale trpěla by a trpěla.

Ke konci života ji postihla těžká nemoc, ve které se jí v agoniích vracely vzpomínky na dětství, na otroctví, prožívala si znovu všechno utrpení psychické i fyzické, veškerou bolest. A potom v klidu zemřela.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v únoru 2023

Středa 1. února	17:30 Za rodinu Holcmanovu, Dienerovu, celou přízeň a duše v očistci
Čtvrtek 2. února Svátek Uvedení Páně do chrámu	17:30 Za Annu a Josefa Bártovy, jejich rodiče, sourozence, zemřelé děti a za duše v očistci
Pátek 3. února	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 4. února	7:30 Za Evu Synkovou, manžela, oboje rodiče a zetě Miroslava
Neděle 5. února 5. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa a Ludmilu Peňázovy, za syna Josefa a vnuka Marka 10:00 (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, rodinu Novotných, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy
Pondělí 6. února Sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	17:30 Za Josefa a Boženu Novotných a za duše v očistci
Úterý 7. února	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 8. února	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Čtvrtek 9. února	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Pátek 10. února Památka sv. Scholastiky, panny	17:30 Za rodiče Laštovičkovy, jejich rodiče a celou živou i zemřelou přízeň
Sobota 11. února	7:30 Za Annu a Roberta Šenkýřovy, rodiče, sourozence, děti a celou živou i zemřelou přízeň

Neděle 12. února 6. neděle v mezidobí	7:00 Za Josefa a Libuši Kubovy, Bohuslava a Marii Mokrých a za celou živou i zemřelou přízeň těchto rodin 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodiče Půžovy, tři dcery, rodinu Poulovu a Jarošovu a duše v očistci
Pondělí 13. února	17:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 14. února	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, bratra, matku a rod Kopeckých a Jarošů
Středa 15. února	17:30 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 16. února	17:30 Za Vojtěcha Baumruka a živou i zemřelou rodinu a přízeň a duše v očistci
Pátek 17. února	17:30 Za rodinu Rybovu, Haincovu, Mokrých, Husákovu a ochranu Panny Marie
Sobota 18. února	7:30
Neděle 19. února 7. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za rodiče Bečkovy a Jágrovy a všechny živé i zemřelé těchto rodů 10:00 (Sirákov)
Pondělí 20. února	17:30 Za dar zdraví
Úterý 21. února	17:30 Za mír
Středa 22. února Popeleční středa Svátek Stolce svatého Petra, apoštola	17:30 Za Jaroslava Baumruka, rodiče, sourozence a celou přízeň
Čtvrtek 23. února Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	17:30 Za Pavla a Sylvu Němcovy a všechny jejich zemřelé příbuzné a blízké

Pátek 24. února	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Sobota 25. února	7:30 Za Josefa a Jitku Frömlovy, všechny živé i zemřelé příbuzné a duše v očistci
Neděle 26. února 1. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa a Marii Pospíchalovy a Marii a Václava Novákovy 10:00 (Sirákov)
Pondělí 27. února	17:30 Za Bohuslava Eliáše, rodiče, sourozence, rodiče Kašpárkovy, jejich sourozence, oboje rodiče a duše v očistci
Úterý 28. února	17:30 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očistci

Změny vyhrazeny

Modlitba za Ukrajinu

Požehnaný jsi, Hospodine, Bože celého světa. Vyvyšujeme Tvé svaté jméno a vyznáváme, že jsi mocný, spravedlivý a milosrdný.

Obracíme se k Tobě s naléhavou prosbou za ukrajinský lid, který je utlačován, bombardován a zabíjen. Svěřujeme ho Tvé uzdravující lásce.

Chceme tuto svou prosbu podpořit úpěnlivou snahou nešířit ve svém okolí hněv ani strach. Nejsme bezmocní.

Věříme, že ovládnutím vlastního hněvu můžeme tajemným způsobem uspíšit vítězství dobra kdekoli na světě. Vždyť my křesťané tvoříme jedno tělo. Pane, obrať naše nepřátele.

Dej ať uvěří ve Tvou Lásku a zastaví své běsnění. Žehnej, Bože, Ukrajině! Jen v Tobě je spása. Přijď Pane Ježíši!

Amen.

Tabulka lektorů v únoru 2023

ST	1			Holcmanová Z.		
ČT	2			Chromá H.		
PÁ	3					
SO	4					
NE	5	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	6			Jindrová V.		
ÚT	7			Bártová J.		
ST	8			Laštovičková M.		
ČT	9			Chromá H.		
PÁ	10					
SO	11					
NE	12	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havličková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	13			Jindrová V.		
ÚT	14			Bártová J.		
ST	15			Holcmanová Z.		
ČT	16			Chromá H.		
PÁ	17					
SO	18					
NE	19	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy		Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	20			Jindrová V.		
ÚT	21			Bártová J.		

ST	22	1. čtení		Laštovičková M.		
		2. čtení				
ČT	23			Chromá H.		
PÁ	24					
SO	25					
NE	26	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	27			Jindrová V.		
ÚT	28			Bártová J.		

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Proč se mám zpovídat knězi, a ne pouze Bohu?

Bůh nás nechce trestat za naše hříchy. Chce, abychom jich litovali a rozhodli se znovu nehřešit, abychom mohli žít život v plnosti. Ježíš přijímal lidi, o kterých se vědělo, že to jsou hříšníci. Odpouštěl jim a říkal jim, aby svůj život změnili: „*Odpouštějí se ti hříchy*“ (MK 2,5), „*Jdi a od nynějška už nehřeš*“ (JAN 8,11). Nechce nic víc než sejmout hříchy celého světa. Proto ustanovil svátost smíření.

PROSTŘEDNICTVÍM KNĚZE

Ježíš dal apoštolům moc odpouštět ve jménu Božím hříchy (JAN 20,21-23). Aby mohla tato služba odpuštění pokračovat až do konce věků, přešla tato moc z apoštolů na jejich nástupce, biskupy a jejich kněze. Když bychom se modlili za odpuštění sami, snadno bychom podlehli pochybnostem, zda nám bylo skutečně odpuštěno. Můžeme však být plní jistoty a radosti, kdykoli se zpovídáme knězi a on nám řekne: „*Odpouštějí se ti hříchy.*“

POKÁNÍ

Bůh ti ve svátosti smíření odpouští hříchy a obnovuje tvůj vztah s ním, ale škoda, kterou tvé hříchy způsobily, zůstává. Když shodíš vázu (i když neúmyslně), měl/a by ses nejen omluvit, ale také se ji pokusit nahradit nebo opravit. Podobně bychom měli Bohu nejenom říkat, že svých hříchů litujeme, ale také se pokusit napravit škodu, kterou jsme jimi způsobili. Má ti v tom pomoci pokání, které ti kněz ve zpovědi udělí. Spravedlnost vyžaduje, abys napravil/a všechnu škodu, kterou jsi svému bližnímu způsobil/a (vrátit ukradené věci, opravit nepravdivou informaci atd.). Je třeba, abys napravil/a také škodu způsobenou sobě a svému vztahu s Bohem. Sám/sama to nezvládneš, ale s pomocí Boží milosti může modlitba, půst a skutky milosrdenství uzdravit, co bylo zraněné. Pro duše, které v okamžiku smrti stále potřebují něco napravit, je v posmrtném životě očistec.

UPŘÍMNÉ VYZNÁNÍ

Každý hřeší. Každý potřebuje Boží odpuštění. Proto je svátost smíření pro církve obrovským darem. Ve chvíli, kdy ti kněz uděluje rozhřešení (odpuštění hříchů), ti Bůh skutečně odpouští. Nicméně odpuštění není automatické. Má tři podmínky: že knězi upřímně řekneš své hříchy (vyznání), že opravdu lituješ toho, co jsi udělal/a, a pevně se rozhodneš už takto nejednat (lítost) a že vykonáš pokání, které ti kněz udělí (zadostiučinění).

LÍTOST

Když si sv. Petr uvědomil, že Krista třikrát zapřel, „*hořce se rozplakal*“ (LK 22,62). Věděl, že těžce zhřešil a litoval toho, co udělal. Můžeš také litovat toho, cos udělal/a špatně. Církev rozlišuje mezi dokonalou a nedokonalou lítostí. Dokonalou lítostí lituješ svých skutků proto, že víš, že jsi tím urazil/a Boha, kterého miluješ a který miluje tebe. Máš také v úmyslu se tomuto hříchu v budoucnu vyhnout. Nedokonalou lítostí lituješ svých skutků proto, že se bojíš trestu. Ať už je tvůj důvod

k lítosti jakýkoli, Bůh ti chce odpustit. Nedokonalá lítost stačí, ale dokonalá lítost je lepší: pokud svůj vztah s Ježíšem bereš vážně, snad lituješ většinou proto, že jsi ho zranil/a! Bůh ti rád odpustí vždy, když lituješ a vyzpovídáš se. Nepočítá, kolikrát jsi svátost smíření přijal/a: ochotně ti znovu odpustí (Mr 18,22).

SVÁTOST SMÍŘENÍ

opakovatelná: ano

udělovatel: biskup, kněz

účinky: smíření s Bohem, odpuštění všech hříchů vyznaných s opravdovou lítostí, obnovení stavu milosti ztracené těžkým hříchem

jednání: poté, co kající vyzná své hříchy a projeví lítost, udělovatel vztáhne ruce

slova: „*Uděluji ti rozhřešení ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.*“

Bůh chce, abychom věděli: pokud se vyznáváme upřímně a s lítostí, naše hříchy jsou odpuštěné. Proto přikázal kněžím, aby v jeho jménu odpouštěli.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno

Marie Bártová

31. 12. 2022 zemřel emeritní papež Benedikt XVI. R. I. P.

Ze slov Benedikta XVI.:

Když chybí Bůh, mizí také naděje.

Vše „řídne“ a ztrácí kompaktnost.

Je to, jako by se ztrácela ta nejhlubší dimenze, jako by se vše zploštilo a bylo okradeno o svůj symbolický význam, který přesahuje čistě materiální stránku.

Jestliže neexistuje Bůh, pak je život prázdný a prázdná je také budoucnost.

Jestliže ale Bůh existuje, všechno se mění, život je světlo, naše budoucnost je světlo, máme orientační bod pro to, jak máme žít.

Víra je tedy základní orientací našeho života.

Vírou říkám: „Ano, věřím, že jsi Bůh, věřím, že jsi mezi námi přítomen ve svém vtěleném Synu“, a to dává mému životu orientaci, dostávám možnost spojit se

s Bohem, sjednotit se s ním, a tak najít místo, kde chci žít, a způsob a styl, kterým chci žít.

Víra není jen způsob myšlení, nějaká idea, ale je způsob jednání a života.

Věřit znamená následovat cestu vytyčenou Božím slovem.

*Z knihy 365 dní s Benediktem XVI.,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství
Jana Vosmeková*

Kritéria výběru životního partnera

Jsem schopen snést všechny nepříjemné stránky partnera?

Každý člověk má naprostou svobodu v tom, řekne-li někomu ano nebo ne, nemá ji však v tom, kdo se mu líbí a kdo ne. Představa o druhém člověku je poskládána z mnoha obrazů, které si přinášíme ze své rodiny. U muže zde hraje hlavní roli matka, u ženy otec a neméně důležitý je i charakter celé osobnosti. Každý člověk je nějak citlivý na určitý typ lidí. Ale typ člověka a konkrétní vlastnosti, to jsou dvě rozdílné věci. S tím, že se nám někdo líbí, nic neuděláme, to přijde jaksi samo. Ale časem je třeba položit si otázku, zda bych s ním byl také schopen prožít celý život, to znamená:

- Zda jsem schopen snést všechny nepříjemné stránky jeho osobnosti. Zvláště podtrhuji slovo „všechny“, protože žádná z nich se nedá vyloučit.
- Zda mám ty vlastnosti, které mému protějšku chybí, ale jsou pro stabilitu manželství a rodiny nezbytné. Nelze očekávat, že ten druhý se stane pro „mé modré oči“ tím, kým nikdy nebyl, není a nebude.

- Zda se shodneme na zásadních představách o manželství a rodině, které bychom chtěli vytvořit.
- Zda máme podobné hodnotové žebříčky.
- Zda můj protějšek nemá vlastnosti, které jsou pro mne nesnesitelné.

Stejně životní směřování

Další velice důležitou věcí je, aby ti dva měli stejné životní směřování. Neznamená to ale, že musí být oba fyzici, zemědělci nebo výtvarníci. Popravdě řečeno taková kombinace je někdy i nebezpečná. Šťastnější je, jsou-li každý z jiného oboru, ale přitom schopni se navzájem akceptovat a respektovat. Je třeba svému protějšku opravdu rozumět, přijímat a chápat ho. Aby byl člověk toho schopen, musí být skutečně dospělý. Dospělý v tom smyslu, že dokáže unést rozdíl mezi sebou a svým životním partnerem. Psychická nedospělost a nezralost (jež není jen otázkou věku!) je příčinou řady krachů manželství. Mimo jiné se projeví v neschopnosti unést toho druhého v jeho jinakosti.

Potíž, sejde-li se silná osobnost a osobnost, která je ráda závislá

Nikdo ovšem nemůže nést svého partnera stále a ve všem. Zde nám vyvstává před očima další potíž, a to sejde-li se silná osobnost a osobnost, která je ráda závislá. Samo o sobě to být špatné nemusí, ale pověsí-li se ta slabá strana té silné na krk jak pytel ovsu a chce se tak nechat nosit celý život, nebo udělá-li si ze svého silnějšího protějšku božstvo, dělá to sice tomu obdivovanému náramně dobře, ale takový vztah zpravidla dlouho nevydrží. Je nadlidsky náročné po někom chtít, aby vždy věděl, co a jak, aby vždy mohl, vydržel, měl více schopností, byl vším. To nejde! Ti dva se mají doplňovat, a ne že jeden bude jenom brát a druhý jenom dávat, že jeden bude jenom závislý a druhý ho vždy ponese. Zrovna tak není možné si to odměřovat, aby to vždy bylo na gram stejné.

Do manželství vstupují dva stejně hodnotní, nikoliv ale stejní lidé. Někdo je vytrvalejší, někdo ráznější, někdo energičtější, jiný klidnější, trpělivější a mají se navzájem doplňovat. Je ovšem nesmysl chtít po partnerovi vlastnost, kterou nemá a nikdy mít nebude. Jeden vtipný bonmot říká: V manželství musí jeden tomu druhému několikrát denně odpouštět, že není Bohem.

*Aleš Opatrný, Příprava na manželství, vydalo Karmelitánské nakladatelství
Zdroj: www.pastorace.cz*

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v listopadu a prosinci 2022

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v listopadu a prosinci 2022.

<i>Datum</i>	<i>Účel</i>	<i>Částka</i>
do 7. listopadu	pokladnička na Farní list	4 117,-
13. listopadu	pokladnička na katolická média	4 877,-
20. listopadu	sbírka na pojištění církevních objektů	11 363,-
do 6. prosince	pokladnička na misie	1 843,-
10.-11. prosince	pokladnička na výstavě betlémů	3 082,-
11. prosince	na kněžský seminář a formaci bohoslovců	12 580,-
do 24. prosince	pokladnička na Charitu pro Ukrajinu	4 210,-
do 24. prosince	pokladnička na Farní list	2 690,-
do 24. prosince	pokladnička na květiny	2 140,-
do 24. prosince	pokladnička na opravu kostnice	1 708,-
24. prosince	pokladničky na opravy kostela při „půlnoční“	3 117,-
prosinec	předvánoční misijní jarmark	11 040,-

Pro zajímavost: ke dni 31. prosince 2022 měla naše farnost u ČSOB dva účty, jeden běžný a druhý spořicí (s úročením 3,02 %). Na běžném účtu byl k tomuto dni stav 161 112,96 Kč, na spořicímu účtu 545 312,30 Kč. V této souvislosti chci vám všem poděkovat za příspěvky do sbírek. Bůh vám všem oplat' vaši štědrost.

P. Zdeněk Sedlák

Papež: Strach ochromuje duši, lékem je blízkost k lidem

Papež František v rozhovoru s italským psychologem pro knihu "Strach jako dar", která vychází v italštině 25. ledna, vypráví o svých myšlenkách, obavách a pocitech během pontifikátu. Dále se zamýšlí nad tématy, jako jsou přijímání migrantů a homosexuálů, kariérismus, vzdělávání v seminářích a prevence zneužívání. Nakonec prozrazuje: "I já se někdy bojím, že udělám chybu, ale přílišný strach není křesťanský."

"Někdy se trochu bojím, když se musím rozhodnout, říkám si: 'Když to udělám, tak...?' Je to trochu jako strach z chyby, že ano! A strach mi v tomto případě pomáhá, protože mě vede k tomu, abych dobře zvážil rozhodnutí, která mám učinit, jak to udělat, a všechno ostatní. Není to strach, který by mne nějak ničil, to ne.... Je to spíše pocit, který mě nutí být ve střehu: strach je jako matka, která vás varuje". Nové aspekty papežova lidství se objevují v dlouhém rozhovoru, který František poskytl italskému psychologovi a psychoterapeutovi Salvemu Noému pro knihu Strach jako dar (Edizioni San Paolo).

Zneužívání, psychologie a semináře

Právě v tomto posledním bodě František opakuje, stejně jako při jiných příležitostech, že "při zahájení procesu povolání je třeba komplexně zhodnotit způsob života, psychologický aspekt, mezilidské vztahy člověka, který chce vstoupit do semináře". "Je lepší ztratit povolání než riskovat s nejistým kandidátem," tvrdí. Podle papeže je návrh na zavedení psychologie do seminářů "velmi užitečný": "Vše, co se stalo, sexuální zneužívání nezletilých duchovními, dramaticky upozornilo na tento problém... Je třeba si všimnout před kněžským svěcením, zda existují sklony ke zneužívání. Může to udělat profesionál, jako jste vy, který to také studoval. Pokud nejsou tyto problémy rozpoznány, mohou mít ničivé následky."

"Seminář není útočištěm pro mnohá lidská omezení, která můžeme mít, ani útočištěm pro psychické nedostatky," uvádí dále papež František. "Má vést k formaci zralých kněží a zasvěcených osob,

odborníků na lidskost a blízkost, a ne úředníků posvátna. Lidé se potřebují setkávat se svědky víry, s nimiž se mohou konfrontovat a získat podporu a kvalitní lidskou blízkost."

Přijetí lidí s homosexuální orientací a migrantů

Rozhovor se týkal také otázky homosexuálních osob: "Bůh je Otec a neodmítá žádné ze svých dětí," řekl papež." A Boží styl je blízkost, milosrdenství a něha, nikoli odsuzování a marginalizace. Bůh se s láskou přibližuje ke každému ze svých dětí. Jeho srdce je otevřené každému. On je Otec. Láska nerozděluje, ale spojuje.

V souvislosti s tématem přijetí papež připomněl také otázku migrantů, kteří jsou podle něj často využíváni jako prostředek "k zastrašování lidí, aby si mysleli, že z nich pramení naše problémy". Naše problémy naopak "pramení z nedostatku vznešených hodnot, z neuspořádaného způsobu života v našich domovech a městech, z prázdnoty zapříčiněné absencí víry, která nás od sebe vzdaluje a neumožňuje nám bratrství".

Styl šetrný k životnímu prostředí

Ve stejném duchu papež František opakuje svou výzvu k "ekologicky šetrnému životnímu stylu, abychom chránili odkaz stvoření a životy těch, kdo obývají planetu". "Naše země je nemocná," odsuzuje, "je zneužívána a drancována." Je to důsledek "způsobu života ovládaného sobectvím a kulturou plýtvání a staví před nás alternativu: pokračovat v dosavadní cestě, nebo se vydat novou cestou". Je třeba "ekologické konverze", "změny kurzu", zdůrazňuje František, "člověk přebírá odpovědnost za závazek pečovat o společný domov".

Přílišný strach je protikřesťanský postoj

Papež František a psycholog Noé se dlouze zamýšlejí nad pojmem strach, který je ústředním tématem knihy. "Přílišný strach je postoj, který nás zraňuje, oslabuje, umenšuje, ochromuje. Člověk ztotočený strachem se nehýbe, neví, co má dělat: je ustrašený, soustředěný sám na sebe a čeká, až se stane něco špatného. Strach tak vede k postoji, který ochromuje," poznamenává papež. "Přílišný strach ve skutečnosti není křesťanským postojem, ale můžeme říci, že je to

postoj nesvobodné uvězněné duše, která nemá svobodu hledět dopředu, něco tvořit, konat dobro."

Pokrytectví v církvi je odporné

Pokrytectví také není křesťanské, dodává papež. "Je to strach z pravdy a církev z něj není vyňata," vysvětluje. "Pokrytec se bojí pravdy. Člověk raději předstírá, než aby byl sám sebou. Je to jako hazardovat se svou duší. Předstírání ničí odvahu říkat pravdu otevřeně, a tak se člověk snadno vyhne povinnosti říkat ji vždy, všude a navzdory všemu." "Je mnoho situací, kdy k tomu dochází: na pracovišti, kde se člověk snaží působit přátelsky vůči kolegům, zatímco konkurence ho vede k tomu, že jim dává rány zezadu; v politice není neobvyklé najít pokrytce, kteří žijí rozpolceně mezi veřejným a soukromým." Papež však zdůraznil, že "pokrytectví v církvi je obzvláště odporné. Bohužel existuje a existuje mnoho pokryteckých křesťanů a duchovních. Nikdy bychom neměli zapomínat na Pánova slova: "Vaše řeč ať je: ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého".

Volba v konkláve

Od úvah přechází rozhovor ke vzpomínkám a vzpomínky se vracejí ke dni volby, k onomu "vstřícnému a prostému" způsobu, jakým se papež představil světu, který si "získal srdce tolika lidí". "Nečekal jsem, že budu zvolen, ale nikdy jsem neztratil klid. Přivezl jsem si jen příruční zavazadlo, protože jsem byl přesvědčen, že se na Květnou neděli vrátím do Buenos Aires. Nechal jsem tam připravenou homilii. Místo toho jsem zůstal v Římě," vysvětluje Jorge Mario Bergoglio. Vzpomíná na kardinála Claudia Hummese, na jeho doporučení nezapomínat na chudé a také na ujištění: "Neboj se, způsobil to Duch svatý", když se setkal s překvapeným výrazem nově zvoleného papeže. "Cítil jsem klid a mír, a to i při následných rozhodnutích, například když jsem si nechtěl vzít nic jiného než bílou sutanu. Dokonce i předepsané boty jsem odmítl. Boty už jsem měl a chtěl jsem být normální. Pak jsem vyšel ven a popřál dobrý večer."

Procházky římskými ulicemi

Papež František se pak znovu vyznává ze své touhy chodit po ulicích jako v Argentině, setkávat se s lidmi, mluvit s nimi a sdílet

s nimi příběhy, potíže a nálady: "Musím se držet bezpečnostních protokolů. Tady se bojím, aby se mi něco nestalo. Je to další obava, v tomto případě však oprávněná. "Několikrát, hned jak jsem byl zvolen, jsem se pokusil odejít inkognito a způsobil jsem vážné problémy lidem, kteří pracují na zajištění mé bezpečnosti," prozradil papež.

Volba bydliště v Domu sv. Marty

Ohledně volby bydlet Domě sv. Marty, kde se papež stravuje ve společné jídelně a sdílí stůl s ostatními lidmi, se Noé ptá, zda toto rozhodnutí bylo ovlivněno nějakým strachem. "Ano," odpovídá papež František, "rozhodl jsem se bydlet v tomto penzionu, a nikoli v historickém papežském bytě v Apoštolském paláci, protože, jak jistě chápete, potřebuji se setkávat s lidmi, mluvit s nimi, a tady se cítím svobodnější. Tam jsem se cítil jako v nedobytné pevnosti, a to mě vyděsilo. Každý z nás musí poznat sám sebe, aby našel nejlepší řešení svých potíží. Když mě hned po zvolení odvedli do Apoštolského paláce, viděl jsem obrovskou ložnici, velkou koupelnu a trychtýřový efekt. Velké místnosti, ale malý vchod, kterým projde jen velmi málo spolupracovníků. Tak jsem si řekl: Když už nemůžu jít na procházku mimo Vatikán, aspoň chci vidět lidi. Proto jsem si vybral Dům svaté Marty. Chtěl jsem prolomit tento obyčej, podle něhož žil papež izolovaně. Tady si dávám kávu u automatu, jím v kantýně s ostatními, každý den sloužím mši a žertuji se švýcarskými gardisty. Na mém patře je vždy přítomna švýcarská stráž. Jednou jsem jednomu vojákovvi nabídl malou sladkost, nechtěl ji přijmout a řekl mi, že je to rozkaz velitele. Odpověděl jsem: "Já jsem tady velitel!"

Blížkost je pravým lékem na strach

"Být blízko lidem, být schopen konfrontace, dělat věci společně, to je pravý lék proti strachu," dodává papež František. "Izolace, pocit křivdy, problémy a nenalezení pomoci mohou mnohokrát vést ke krizím, které přerostou v psychické potíže. Moje pracovní prostředí je plné lidí, kteří se cítí osamělí a strašně daleko od "domova". Osamělost je skutečným zlem naší společnosti. Všichni jsou propojeni mobilními telefony, ale odpojeni od reality.

Světskost je v církvi zvráceností

Nakonec František ujišťuje o budoucnosti: "Ježíš je vždy po našem boku". Vybízí věřící, aby "žili s láskou, aby věděli, jak se svěřit Otci". A znovu vyzývá všechny kněze, aby projevíli "milosrdenství, odvahu a otevřeli dveře". "Dnes je největší zvráceností v církvi kariérismus kněží a světskost. Světáctví, které vede k marnivosti, aroganci a pýše. Světskost zabíjí, jak jsem jednou řekl, světský kněz je klerikalizovaný pohan. Věřící potřebují vidět, že jsme jako oni, že máme stejné obavy a stejnou touhu žít v Boží milosti. Přistupujte k věřícím a nevěřícím a mluvejte s otevřeným srdcem. To musíme udělat všichni," podotýká František.

Zdroj: https://www.cirkev.cz/papez-strach-ochromuje-dusi-lekem-je-blizkost-k-lidem_20059, upraveno

(Malé) Záduškové okénko

Jak možná víte či nevíte, tak kromě budov kostela, farního areálu a kostnice je naše farnost rovněž vlastníkem některých pozemků. Všechny se nacházejí v katastrálním území Nížkov a celkem se jedná o téměř 49 hektarů pozemků. Většina z nich se nachází směrem od farního sadu ke Špinovu, menší část pak směrem od Nížkova k Poděšínu a nejmenší částí, která má ale pro život farnosti jasně nejdůležitější význam, jsou pozemky v centru Nížkova okolo kostela a fary.

Lesy v Zádušce

Jak vlastně vznikl název Záduška?

Dříve se rozlišovaly pozemky farní a kostelní. Pro ty kostelní se používal pojem „záduší kostela“. Rybník Záduška a velká lesní parcela (dnešní parcela č. 552 s výjimkou některých jejích okrajů, které patřily k faře) dříve byly právě těmito kostelními pozemky. Všechny ostatní dnešní pozemky patřily k faře, a to i luční pozemky v údolí Rožkového potoka a také menší lesní parcely.

Finanční stránka

Největší část našich pozemků, téměř 25 hektarů tvoří lesní pozemky, které se nacházejí v lokalitě Záduška, tj. směrem ke Špinovu. Všechny má propachtované společnost Diecézní lesy Hradec Králové s.r.o. a platí nám z nich každoroční pachtovné, a to nezávisle na výši těžby. V roce 2022 nám pachtýř na základě růstu výkupních cen dříví navýšil pachtovné z částky 2 200,-Kč/ha na 3 200,- Kč/ha.

Díky tomuto pachtu máme zaručenou jak odbornou správu lesního majetku, tak stálý příjem i v letech, kdy žádná těžba není prováděna. Jediným vlastníkem zmíněné společnosti je Biskupství královéhradecké, a tak případné zisky této společnosti mohou být využity pro náklady naší diecéze (mezi něž patří např. platy kněží).

Spolu s dalšími nelesními pozemky, které mají Diecézní lesy Hradec Králové s.r.o. propachtované, činilo pachtovné od této společnosti v letech 2019-2021 každoročně 59 701,- Kč. V roce 2022 činil výnos z pachtovného 86 838,- Kč. V roce 2018 činilo pachtovné 57 282,- Kč. Za posledních pět let tedy dosáhlo pachtovné od společnosti Diecézní lesy Hradec Králové s.r.o. úhrnné výše 323 223,- Kč. To už je významný příspěvek k hospodaření naší farnosti. A co hlavně: pachtovní smlouva nám zaručuje srovnatelnou výši pachtovného i v dalších letech, nezávisle na objemu těžby dřeva.

Stav lesa

Vzhledem k tomu, že v dřevinné skladbě ještě v době mého nástupu do farnosti silně dominoval smrk ztepilý, tak i náš les byl silně postižen kůrovcovou kalamitou. Podrobněji bych se stavu lesa chtěl věnovat v některém příštím okénku.

P. Zdeněk Sedlák

Nové složení Pastorační a Ekonomické rady

Milí čtenáři, 13. října 2022 proběhly volby do Pastorační rady naší farnosti. Bohužel jsem opomněl uvést jejich výsledky do vánočního dvojčísla. Omlouvám se vám za to a uvádím složení nové rady. Prvních šest členů s nejvyšším počtem odevzdaných hlasů je uvedeno v následujícím odstavci.

❖ Členové Pastorační rady Římskokatolické farnosti Nížkov, zvoleni 13. října 2022:

Bohuslav Eliáš

Jiří Enderle ml.

Ing. Jaromír Pospíchal

Vlasta Jindrová

Jana Vosmeková

Ing. Josef Brukner

Část členů rady podle stanov jmenuje farář. Při jejich jmenování jsem přihlížel také k počtu odevzdaných hlasů, ale snažil jsem se, aby byli zastoupeni také zástupci menších obcí, kteří jsou třeba obyvatelům Nížkova méně známi a nedostali proto více hlasů. Některé kandidáty jsem pak jmenoval do Ekonomické rady. Seznam jmenovaných členů a členů Ekonomické rady uvádím v dalších dvou odstavcích.

❖ Členové Pastorační rady jmenování s přihlédnutím k výsledkům voleb farářem:

Ing. Vojtěch Bárta

Věra Havlíčková

Jitka Mokrá

Ing. Martin Musil

Aneta Pokorná, DiS.

Ing. Josef Sobotka ml.

❖ Jmenování členové Ekonomické rady:

Jan Poul

Josef Jaroš

Petr Jágr

Závěrem bych chtěl velice poděkovat. Děkuji těm, kdo navrhli kandidáty. Je pro mne důležité vědět, komu farníci důvěřují. I když ten člověk nakonec třeba z nějakého důvodu nekandidoval nebo se nestal členem rady.

Děkuji také bývalým členům rady. Věnovali této službě farnosti svůj čas, schopnosti a elán a zaplat' pánbůh za to. Děkuji všem, kdo kandidovali i těm, kdo se této službě ujali. A samozřejmě děkuji i těm, kdo odevzdali svůj hlas ve volbách.

P. Zdeněk Sedlák

Betlém v kostele svatého Mikuláše

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 18. února 2023

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 14 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi – šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email
Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta Jindrová –
redaktoři farního listu

Jaroslava Bártová – korektor farního listu